

A rajongás lélektana

2023 november 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mindenki Azahriáról beszél, egy olyan el?adóról, akinek a nevét az esetek többségében leírni se tudják

Mindenki Azahriáról beszél, egy olyan el?adóról, akinek a nevét az esetek többségében leírni se tudják, hiszen

csak egy hónapja ismert, azelőtt tipikus tinisztár volt. Korunk hűse, amely pozitív és negatív is egyaránt, főleg azoknak, akik egy korábbi nemzedék gyermekei. Mert a srác egy olyan platformon vált népszerűvé, amelyet az idősebbek nem ismernek, nem használnak, s olyan produkcióval, amelyet az idősebbek nem szeretnek.

De nem hiszem, hogy ez baj. El kell fogadni, hogy ez a világ ilyen. A régi is ilyen volt. Emlékezzünk az Ezek a fiatalok című filmre, amelyben a régi idők táncdalénekesei és a fiatal nemzedék ikonikus sztárjai, az Omega együttes tagjai küzdenek egymással. Az Omega akkor olyan, már-már tiszteletlennek tűnő viselkedéssel állt szemben az idősebb énekesekkel, amely a hatvanas években kirívó volt, s mondhatjuk, hogy akkor még semmit se tettek le az asztalra, csak nagyon népszerűek voltak a fiatalok körében. A rockzenében vannak állócsillagok, amelyeknek a sikerét még a halál se tudja megtörni, ilyen a Beatles vagy a Rolling Stones, a Pink Floyd, a Metallica, az AC/DC, szerencsére nagyon hosszú ez a lista. De egyáltalán nem jelenti azt, hogy egy egyszálgeres előadó ne volna ugyanolyan értékes az egyes személynek. Ez művészet, ízlés, no és persze egyre inkább üzlet.

Azariah mostani sikere nagyon megérdemelt, mert az egész produkciót jól tudták eladni a célcsoportnak. Olyan eseménnyé vált a koncertsorozat, amelyről nem akarnak az emberek lemaradni. Ez majdnem teljesen független attól, amit a koncerten kapnak majd a szórakozni vágyók.

Lehet, hogy fanyalogva jönnek ki, de aki valaha is részt vett egy ilyen gigakoncerten, szinte kizárt, hogy sokan lennének ilyenek. Mert a tömeg morálisa, a közösségi élmény bizony elég szokott lenni, nem kell hozzá kiművelt produkció a színpadon.

Jó húsz évvel ezelőtt az akkori Diákszigeten fellépett a Slayer, amely bizonyos körökben népszerű volt, de azért még a metálrajongók körében is rétegzeneinek számít. Akkoriban a fiatalok egymástól azt kérdezték, ki jön Slayerre. Hirtelen felduzzadt a Slayer-rajongók tömege, egy emberként ostromolták a jegyirodákat, pedig azért kis túlzással Tom Araya hangja képes arra is, hogy leszakítsa az ember fejét a nyakáról, ha közel áll a hangszóróhoz, s egyes dalok igazán zűzósak, nem épp rádióbarátok. Mégis óriási siker lett a Slayer, mert nemzetközileg ismert név, és sikerült belőle eseményt varázsolni. Azok pedig, akik alkalmasint inkább hallgatnak popzenét, kellemes diszkóslágereket, talán megdöbbenek a koncert hangerején, és feltehetően nem tettek be a kocsijuk magnójába onnantól fogva Slayert, de bizonyára úgy emlékeznek vissza, hogy nagy élmény volt.

Mert ez nem a zenéről szól, hanem a közösségről. Élményt árulnak Azariah-ék, és azok, akik elmennek érte egészen Londonig, azt a különlegességet fogják tudni átélni, hogy egy magyar fiúért rajong az angol közönség. Aki azt mondja, hogy se hangja, se zenéje, ezt lényegében bárki meg tudja csinálni, annak fel van adva a lecke, tessék, csinálja utána, gyűjtsön össze ennyi embert a Puskásba, és álljon ki a hetvenezer ember elé háromszor, órákon át szórakoztatva őket. Mert ez innen nézve tényleg elképesztő teljesítmény, főleg egy tinédzserkorú előadótól. Az pedig szintén kevésbé esélyes, hogy hirtelen megjelent százezer olyan ember, aki Azariah zenéjének rajongója, csak eddig rejtőzködött a zeneipar zezugaiban.

De ez az egész teljesen lényegtelen művészeti szempontból. A jelenség létezik, és akár büszkeséggel is eltölthet minket. A srác ugyanis képes arra, amire húsz évvel ezelőtt a Slayer, vagy manapság Ed Sheeran vagy Taylor Swift, azaz vonzó több százezer ember számára.

Egy nemzetközi hírű előadó itt, a periférián mindig különleges volt, emlékezzünk a Queen koncertjére 1986-ból, micsoda esemény volt az. 2023-ra azonban változott ez is, Magyarország már nem periféria, az emberek ki tudják fizetni a drága belépőket is, a stadionok és koncerttermek megújultak, egymást érik a világsztárok fellépései. A fiatalok pedig egy magyar srác előadására kíváncsiak leginkább. Ennyi idő alatt eljutottunk oda, hogy nem esünk hasra senki előtt, az amerikai előadó pontosan ugyanolyan, mint az angol, rutinból megcsinálja a kétórás programot, a turné egyik részeként. Feltehetően ma már nem tódulna a tömeg a foci pályára, mert a Manchester Unitedet sorsolták össze valamely magyar csapattal, és a nagy sztárokat láthatjuk élben egy magyar pályán. Mert a világ ebből a szempontból is változott, mi pedig csak hálások lehetünk azért, hogy fel tudtuk emelni a fejünket.

Borítókép: Azariah (Fotó: MTI/Vasvári Tamás)

Sítkei Levente - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell!”

Ajánló